

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 635/2013-61

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, sudkyne Marianny Mochnáčovej a zo sudcu Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť S. B., zastúpenej advokátkou JUDr. Olgou Szabóovou, J. Fučíka 213, Patince, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 282/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti S. B. **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. 635/2013-30 z 24. októbra 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť S. B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 282/2009. V ostatnej časti bola sťažnosť sťažovateľky odmietnutá pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie a rozhodnutie, ako aj pre zjavnú neopodstatnenosť.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že na strane žalobcu je účastníkom označeného súdneho konania vedeného na okresnom súde, v ktorom sa domáha od žalovanej (jej bývalej zubnej lekárky) náhrady škody vo výške 1 277,65 € a náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. K priebehu konania, ktoré sa začalo podaním jej žaloby 1. decembra 2009, uviedla:

„Predmetnej žalobe na začatie konania predchádzal môj podnet, ktorým som sa obrátila na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Nové Zámky..., ktorý prešetril môj podnet a oznámil mi jeho výsledok, v ktorom konštatoval pochybenie odporcu -stomatológa a opodstatnenosť môjho podania...

Po dôkladnom zvážení všetkých okolností som sa obrátila na nezávislý a nestranný súd so žalobou o náhradu škody vo výške 1 277,65 Eur a o náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia...

V predmetnej žalobe som nešpecifikovala výšku nemajetkovej ujmy, nakoľko pri jej určení som chcela vychádzať zo znaleckého posudku - znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia...

Bola som prvostupňovým súdom vyzvaná k určeniu výšky náhrady škody za nemajetkovú ujmu. Opäť zdôrazňujem, že bez znaleckého posudku požadovaná suma je

otázna. Napriek tomu som musela uviesť výšku náhrady škody a vychádzala som zo subjektívneho posúdenia veci na základe vlastného uváženia, aj napriek tomu, že výška nároku by mala vyplývať z miery poškodenia, ktoré určí znalec.

Súd ma zároveň vyzval aj na zaplatenie súdneho poplatku. Využila som svoje právo podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku a požiadala som prvostupňový súd o oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko moje finančné pomery túto skutočnosť plne odôvodňovali...

Okresný súd svojim rozhodnutím zo dňa 22. 2. 2010 zamietol môj návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov a nepriznal mi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov...

Krajský súd v Nitre rozhodol Uznesením zo dňa 26. 3. 2010 tak, že zrušuje uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Okresný súd napokon vo svojom uznesení zo dňa 14. 6. 2010 priznal navrhovateľke oslobodenie od platenia súdneho poplatku. Na základe vyššie uvedených skutočností je dokázané, že Okresnému súdu Komárno trvalo viac ako pol roka od podania žaloby, aby mi priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a vydal uznesenie, na základe ktorého by som bola oslobodená od ich platenia...

Mojim cieľom bolo, aby v uvedenej právnej veci konajúci súd nariadil znalecké dokazovanie vypracovaním znaleckého posudku - znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie stomatológia hneď na začiatku konania, aby som mohla správne určiť výšku nemajetkovej ujmy. Preto som viac krát požiadala svojimi prípismi zo dňa 22. 2. 2011, 7. 4. 2011, 10. 6. 2011, 26. 8. 2011 Okresný súd Komárno, aby nariadil znalecké dokazovanie, avšak bezvýsledne.

Okresný súd uznesením zo dňa 23. 9. 2011, č. 6C/282/2009-168 po niekoľko násobných žiadostiach, nariadil znalecké dokazovanie vypracovaním znaleckého posudku. Prijatie uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania trvalo Okresnému súdu vyše pol roka od doručenia mojej prvej žiadosti.

Medzičasom boli na súde vypočutí svedkovia, ktorí nemohli objasniť okolnosti prípadu pre znalca, preto som niekoľkokrát žiadala aj o výsluch veľmi dôležitého svedka V. R. - odborný konzultant Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Nové Zámky - avšak opätovne neúspešne. Okresný súd mojím žiadostiam nevyhovel, ani na

ne neodpovedal. Iba dňa 5. 11. 2012 som obdržala od Okresného súdu Nitra upovedomenie o konaní výsluchu V. R. Dňa 14. 11. 2012 sa uskutočnil výsluch na dožiadanom Okresnom súde Nitra...

Okresný súd Komárno ma vyzval dňa 13. 1. 2012, aby som predložila RTG snímok z októbra 2007 znalcovi v lehote do 10 dní. Nakoľko RTG snímky som nemala k dispozícii, požiadala som o ich zaslanie Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Nové Zámky, Najprv tvrdili, že v spise sa nenachádzajú, neskôr ich však našli a zaslali mi ich....

J. S. - znalec vypracoval znalecký posudok, s ktorým ja súhlasiť nemôžem. Znalec ani na jednu z položených otázok nevedel jednoznačne zodpovedať, v značnej miere sa opieral o nedostatočne vedenú zdravotnú dokumentáciu odporcu - stomatológa...

Z vyššie uvedeného dôvodu som sa rozhodla, že dám vypracovať náhradný znalecký posudok iným súdnym znalcom. K nemu som potrebovala RTG snímky, ktoré použil aj súdny znalec J. S. pri vypracovaní svojho znaleckého posudku.

Z uvedeného dôvodu som nepretržite viacnásobne žiadala sudkyňu o zaslanie RTG snímok, ktorá nereagovala na moje žiadosti zo dňa 18. 12. 2012, 2. 1. 2013 a 19. 3. 2013.

Už som nemohla ďalej akceptovať nečinnosť sudcu, vzniesla som prostredníctvom môjho právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu dňa 5. 4. 2013 námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi A. N. na Okresnom súde Komárno. Predmetnú námietku zaujatosti som odôvodnila tým, že od samého začiatku súdneho konania je jednoznačne dokázateľné, že sudkyňa nemá záujem na spoľahlivom a náležitom zistení objektívneho skutkového stavu veci, čo dokazujú aj vyššie opísané fakty. Mám za to, že celé súdne konanie nepredstavuje garanciu spravodlivého súdneho procesu, čo sa v konečnom dôsledku premietne v budúcnosti aj do vyneseneho rozsudku...

Na moju opätovnú žiadosť o vydanie rtg snímok zo dňa 19. 3. 2013 -zdôrazňujem po 3 mesiacoch nečinnosti - som obdržala dňa 5. 4. 2013 odpoveď, v ktorom sudca konštatuje „Vo vyššie uvedenej právnej veci na Vaše podanie doručené súdu dňa 20. 3. 2013 /žiadosť o vrátenie RTG snímku/ Vám oznamujem, že RTG snímok bol predložený navrhovateľkou na preukázanie jej tvrdení v tomto konaní a tým sa stal súčasťou spisu až do právoplatného skončenia veci...“

Ďalej sudkyňa vo svojej odpovedi obdržanej dňa 5. 4. 2013 uvádza: „Ak sa však navrhovateľka rozhodla tento dôkaz vo veci nepoužiť na preukázanie jej tvrdení v tomto konaní, súd jej tento dôkaz môže vrátiť avšak s tým procesným následkom, že tento dôkaz v tomto konaní už nebude opakovane predkladaný súdu a súd vo veci rozhodne bez vykonania tohto dôkazu a tak posúdi splnenie dôkaznej povinnosti toho ktorého účastníka. Vzhľadom na vyššie uvedené Vás vyzývam, aby ste súdu oznámili do 3 dní, či navrhovateľka naďalej žiada o vrátenie tohto ňou predloženého dôkazu.“

Je to veľmi zarážajúce, že Krajskému súdu v Nitre to neprekážalo a rozhodol uznesením č. 25 NcC/12/2013-330 zo dňa 17. 4. 2013, že sudkyňa Okresného súdu Komárno A. N. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. č. 6 C/282/2009...

Súd bol nečinný, nesledoval môj záujem na tom, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty. Jeho predlžovanie spôsobilo odmietnutie výkonu spravodlivosti. Konajúci všeobecný súd nezabezpečil, ale porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.“

4. Sťažovateľka následne 31. júla 2013 doručila ústavnému súdu podanie nazvané doplnenie sťažnosti, v ktorom poukázala na prípis okresného súdu z 1. júla 2013, v zmysle ktorého jej okresný súd oznamuje, že ak si zoberie zo spisu tento rtg. snímok, tak ani na neho a ani na prípadný „náhradný znalecký posudok“ v ďalšom priebehu konania nebude prihliadať. Dňa 6. augusta 2013 sťažovateľka ústavný súd informuje, že 26. júla 2013 požiadala okresný súd o odročenie pojednávania nariadeného na 30. júl 2013 z dôvodu choroby jej samotnej, ako aj právnej zástupkyne. Túto žiadosť však okresný súd neakceptoval a na pojednávaní 30. júla 2013 vyhlásil rozsudok, ktorým konanie o náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 8 300 € zastavil (v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti) a zamietol žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody v sume 1 277,65 €.

5. V petite sťažnosti v rozsahu, v akom bola táto prijatá na ďalšie konanie, sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v predmetnom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ďalej žiada, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 15 000 € a náhradu trov konania spolu v sume 275,94 €. Návrh na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia odôvodnila dlhotrvajúcim pocitom neistoty a nespravodlivosti, ktoré im svojím konaním takmer 4 roky spôsobuje okresný súd.

II.

6. Ústavný súd vyzval okresný súd, aby sa k prijatej s'ťažnosti vyjadril, oznámil, či trvá na ústnom pojednávaní, a pripojil spis sp. zn. 6 C 282/2009. Okresný súd v liste doručenom 15. mája 2014 k priebehu konania uviedol:

„Z obsahu spisu vyplýva, že súd vo veci konal priebežne a bez prietáhov. Žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku súdu nebola doručená súčasne s podanou žalobou, ale až dňa 9. 12. 2009. Preukázať celkove osobné a majetkové pomery, teda skutočnosti odôvodňujúce priznanie oslobodenia od súdneho poplatku bolo procesnou povinnosťou s'ťažovateľky t. j. v predmetnom spore žalobkyne. Po zrušení uznesenia, ktorým prvostupňový súd nepriznal s'ťažovateľke oslobodenie od súdneho poplatku sa prvostupňový súd ďalej riadil právnym názorom odvolacieho súdu a bez zbytočných prietáhov zadovážil podklady pre opakované rozhodnutie o žiadosti o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku. Z chronológie spisu ďalej vyplýva, že súd vo veci priebežne a bez zbytočných prietáhov vykonal potrebné dokazovanie, ako aj to, že právna zástupkyňa s'ťažovateľky bola súdom informovaná aj o tom, že pred nariadením znaleckého dokazovania súd považuje za potrebné vykonať výsluch svedkov. V návrhových konaniach podľa § 120 ods. 1 O.s.p. s poukazom na dôkaznú povinnosť účastníkov konania a z hľadiska nestrannosti súdu v zásade neprípustnú vyhľadávaciu povinnosť súdu, je zadováženie a predloženie dôkazov procesnou povinnosťou účastníka konania (čo sa nemôže považovať za zaťažovanie účastníka konania - ako to uvádza s'ťažovateľka) a súd je povinný zadovážiť iba taký dôkaz, ktorý si účastník objektívne nemôže sám zadovážiť. Námietka o tom, že súd nereagoval na jej žiadosti o vydanie Rtg. snímky tiež neobstojí, pretože z obsahu spisu vyplýva opak.

Čo sa týka predmetu sporu, jedná sa o vec skutkovo a právne zložitú t. j. náhradu škody na zdraví a náhradu odškodnenia bolesti a spoločenského uplatnenia. Vo vzťahu k primeranosti dĺžky predmetného konania je však nutné poukázať na procesné správanie sa sťažovateľky v priebehu konania a doposiaľ vykonaného dokazovania.

Sťažovateľkou boli využité (opakovane) všetky možnosti dané jej Občianskym súdnym poriadkom, a to podávanie rôznych procesných podaní (napr. opakované žiadosti o predĺženie lehoty na vykonanie procesného úkonu účastníka podľa výzvy súdu, podanie námietky zaujatosti, ako aj opakované žiadosti o odročenie pojednávani), ktorými vytvárala takú procesnú situáciu, aby súd vo veci nemohol vykonávať dokazovanie a po jeho vykonaní rozhodnúť konečným rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného teda vyplýva, že k dĺžke posudzovaného konania podstatne prispeli aj okolnosti na strane sťažovateľky. Sťažovateľka neposkytovala súčinnosť súdu a pri podávaní opakovaných žiadostí o odročenie pojednávani si musela byť vedomá toho, že tým prirodzene dochádzalo k odd'aľovaniu rozhodnutia aj vo veci samej. Sťažovateľka, ako aj jej právna zástupkyňa sa v konečnom dôsledku dostavili na pojednávania iba dvakrát (pri výsluchu účastníkov a svedkov), následné právna zástupkyňa sťažovateľky ich opakovane žiadala odročiť. Pri hodnotení procesného správania sa sťažovateľky preto žiadam zohľadniť tieto skutočnosti, ako aj to, že sťažovateľka aj v čase, kedy bola podaná ústavná sťažnosť podala opakovane žiadosti o odročenie pojednávani. Z tohto pohľadu môže mať potom jej ústavná sťažnosť iný rozmer a zámer, ako ňou verbalizované odstránenie stavu právnej neistoty...

Z vyššie uvedeného postupu súdu tiež vyplýva, že som nezistil žiadne také obdobie, ktoré by bolo možné označiť ako nečinnosť súdu, alebo procesne neefektívnu. Som toho názoru, že zákonná sudkyňa konala priebežne a bez prieťahov počas celej doby konania, vykonávala potrebné úkony vyvolané či už dôkaznou situáciou ako aj procesnými úkonmi účastníkov.“

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení zároveň súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

7. Na výzvu ústavného súdu k vhodnosti ústneho pojednávania právna zástupkyňa sťažovateľky v prípise doručenom 20. januára 2014 uviedla, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

8. Po posúdení obsahu súdneho spisu v právnej veci sťažovateľky, sťažnosti a vyjadrenia k nej dospel ústavný súd na neverejnom zasadnutí senátu k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

III.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Obdobné právo zaručuje aj čl. 38 ods. 2 listiny.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

10. Účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „*Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota.*“ (II. ÚS 26/95). Je však prirodzené a ústavný súd to už vo svojej judikatúre zdôraznil, že každé namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom tri základné kritériá sú zložitost' veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 3/00, alebo I. ÚS 7/02). Medzi kritériá, na ktoré ústavný súd tiež prihliada pri svojom rozhodovaní, patrí aj predmet sporu v posudzovanom konaní a význam konania pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02 alebo II. ÚS 32/02).

11. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie bolo základom skúmania ústavného súdu, či postupom okresného súdu v predmetnom konaní došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky. Z obsahu vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu vyplývajú tieto podstatné časové súvislosti korešpondujúce s obsahom vyjadrenia predsedu okresného súdu:

- 1. december 2009 - podaná žaloba sťažovateľky,
- 2. december 2009 - uznesenie okresného súdu s výzvou na doplnenie žaloby,
- 9. december 2009 - súdu doručená žiadosť sťažovateľky o oslobodenie od súdneho poplatku,
- 11. február 2010 - rozhodnuté o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku,
- 9. marec 2010 - súdu doručené odvolanie proti tomuto uzneseniu,
- 11. marec 2010 - vyhotovená predkladacia správa pre Krajský súd v Nitre,
- 15. marec 2010 - doručený spis odvolaciemu súdu,
- 19. apríl 2010 - spis vrátený z Krajského súdu v Nitre, uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie,

- 19. apríl 2010 - úprava zákonnej sudkyne na vyžiadanie podkladov pre rozhodnutie o žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku,
- 21. máj 2010 - súdu bolo doručené upresnenie žaloby podľa výzvy, ako aj rozhodnutie o znížení dávky a príspevku,
- 14. jún 2010 - uznesenie o priznaní oslobodenia od súdneho poplatku,
- 9. júl 2010 - súdu doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe,
- 27. júl 2010 - nariadený termín pojednávania na 8. október 2010,
- 10. august 2010 - súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o odročenie pojednávania,
- 14. október 2010 - súdu faxom doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o odročenie pojednávania z dôvodu pracovnej neschopnosti,
- 15. október 2010 - pojednávanie odročené na 7. december 2010,
- 7. december 2010 - odročené pojednávanie na 8. február 2011 z dôvodu, že žalobkyňa neovláda úradný jazyk (táto skutočnosť však súdu oznámená vopred nebola),
- 8. február 2011 - pojednávanie (na ktorom bola pripustená zmena petitu žaloby a uskutočnený výsluch účastníkov); pojednávanie odročené na neurčito s tým, že právnej zástupkyňi žalobkyne bolo uložené v lehote 10 dní oznámiť adresu svedkov,
- 15. marec 2011 – nariadený termín pojednávania na 24. jún 2011, na základe ospravedlnia zástupkyne žalovanej bola 7. apríla 2011 vykonaná úprava zákonnej sudkyne na vydanie upovedomenia o odročení pojednávania na 27. máj 2011,
- 13. apríl 2011 - oznámenie súdu právnej zástupkyňi žalobkyne o tom, že pred nariadením znaleckého dokazovania považuje za nutné realizovať výsluch svedkov,
- 27. máj 2011 - pojednávanie, uskutočnený výsluch svedkov; pojednávanie odročené na neurčito s tým, že účastníkom bolo uložené do 10 dní súdu doručiť písomne dôkazné návrhy,
- 3. jún 2011 - súdu faxom doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o predĺženie sudcovskej lehoty na predloženie písomného dôkazného návrhu do 13. júna 2011,
- 8. august 2011 - určený termín pojednávania na 23. september 2011,
- 31. august 2011 - súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o odročenie pojednávania, ako aj opakovaná žiadosť o ustanovenie znalca,

- 23. september 2011 - uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania,
- 19. marec 2012 - súdu doručený znalecký posudok znalca J. S., aj s vyúčtovaním odmeny znalca,
- 2. apríl 2012 - úprava zákonnej sudkyne na doručenie opisu znaleckého posudku, s výzvou na vyjadrenie v lehote 12 dní, ako aj uznesenia o priznaní odmeny znalcovi z 2. apríla 2012,
- 26. apríl 2012 - súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k znaleckému posudku,
- 15. máj 2012 - súdu doručené vyjadrenie žalobkyne k znaleckému posudku, ako aj čiastočné späťvzatie žaloby,
- 26. júl 2012 - úprava zákonnej sudkyne na doručenie vyjadrenia znalca právnym zástupkyniam účastníkov aj s výzvou, aby prípadné dôkazné návrhy účastníkov súdu doručili v lehote 8 dní,
- 7. september 2012 - súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o predĺženie sudcovskej lehoty (pretože sa jedná o veľmi náročný prípad a potrebuje dlhšiu lehotu a konzultáciu s odborníkom, aby mohla podať dôkazný návrh),
- 28. september 2012 - podanie právnej zástupkyne žalobkyne aj s okruhom otázok, na ktoré žiada, aby svedok bol vypočutý,
- 19. október 2012 - zaslaný spis Okresnému súdu Nitra na uskutočnenie výsluchu svedka,
- 26. november 2012 - súdu vrátený spis,
- 19. december 2012 - súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o vydanie RTG snímku, pretože toto potrebuje za účelom vypracovania náhradného znaleckého posudku,
- 16. január 2013 - určený termín pojednávania na 15. marec 2013,
- 13. marec 2013 - súdu doručená faxom žiadosť právnej zástupkyne žalobkyne o odročenie pojednávania,
- 14. marec 2013 - úprava zákonnej sudkyne na zrušenie termínu,
- 5. apríl 2013 - súdu doručená námietka zaujatosti voči zákonnej sudkyňi,
- 12. apríl 2013 - spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti,

- 6. máj 2013 - spis vrátený s tým, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z konania rozhodovania vo veci,
- 20. máj 2013 - určený termín pojednávania na 17. júl 2013,
- 15. júl 2013 faxom súdu doručená žiadosť o odročenie pojednávania,
- 15. júl 2013 - faxom oznámené právnej zástupkyňi žalobkyne, že súd jej žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje,
- 17. júl 2013 - odročené pojednávanie na 30. júl 2013,
- 29. júl 2013 - súdu faxom doručená žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu choroby a práceneschopnosti právnej zástupkyne žalobkyne,
- 29. júl 2013 - faxom oznámené právnym zástupkyňiam účastníkov, že súd žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje,
- 30. júl 2013 - vyhlásený rozsudok,
- 16. september 2013 - súdu doručené odvolanie sťažovateľky proti rozsudku,
- 10. október 2013 - spis predložený odvolaciemu súdu, o odvolaní sťažovateľky ako žalobkyne doteraz odvolacím súdom rozhodnuté nebolo.

12. Po posúdení obsahu spisu v právnej veci sťažovateľky z hľadiska základných kritérií, na ktoré sa prihliada, ústavný súd konštatuje:

a) Pokiaľ ide o zložitosť veci (právnú a skutkovú), ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o žalobe o náhradu škody na zdraví, prípadne aj o náhrady nemajetkovej ujmy patrí do štandardnej občianskoprávnej agendy všeobecných súdov a bez ďalšieho ho nemožno hodnotiť ako právne ani skutkovo osobitne zložité. V okolnostiach danej veci, najmä vzhľadom na potrebu znaleckého dokazovania ústavný súd pripúšťa určitú mieru skutkovej zložitosti, táto však nemala priamy vplyv na dĺžku predmetného konania na okresnom súde.

b) Pri hodnotení správania sťažovateľky ako účastníčky konania ústavný súd zistil viaceré okolnosti, ktoré museli byť zohľadnené v jej neprospech pri posudzovaní celkovej dĺžky konania. Išlo o:

- podanie žaloby s nevykonateľným petitom, v dôsledku čoho ju musel okresný súd vyzývať na jej doplnenie, ktoré uskutočnila až po takmer šiestich mesiacoch od podania žaloby,

– opakované žiadosti o odročenie pojednávania (8. októbra 2010, 15. októbra 2010, 23. septembra 2011, 15. marca 2013), ktoré boli okresným súdom akceptované spravidla z dôvodov na strane právnej zástupkyne sťažovateľky. Aj keď ústavný súd uznáva, že niektoré z uvedených žiadostí o odročenie pojednávania boli relevantne odôvodnené, nemožno však pri rozhodovaní o sťažnosti takéhoto účastníka (sťažovateľky) na priet'ahy v konaní neprihliadnuť na tieto okolnosti, pokiaľ skutočne mali preukázateľný dopad na celkovú dĺžku trvania doterajšieho konania.

– opakované žiadosti právnej zástupkyne sťažovateľky o predĺženie sudcovskej lehoty na vyjadrenie, resp. predloženie dôkazných návrhov, z dôvodu ňou tvrdenej „náročnosti prípadu“.

c) Pokiaľ ide o postup okresného súdu v predmetnom konaní, možno konštatovať, že tento postupoval plynulo a v zásade sústredene a efektívne. Nadväznosť procesných úkonov okresného súdu vyplývajúca z účinnej procesnoprávnej úpravy jeho postupu bola primeraná, rešpektovala kontradiktórnosť civilného procesu a zodpovedala aktuálnej dôkaznej situácii. Čiastočnú zodpovednosť za zistenú dobu konania možno okresnému súdu pripísať iba v počiatočnom štádiu konania, keď jeho nesprávne uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov zrušil odvolací súd. Táto však nemala zásadný vplyv na celkovú dĺžku konania, keďže v čase rozhodovania o oslobodení od súdnych poplatkov sťažovateľka opravovala svoju žalobu a jej doplnený petit doručila okresnému súdu až takmer šesť mesiacov po podaní žaloby. Pokiaľ ide o výhrady sťažovateľky k neskorému nariadeniu znaleckého dokazovania, ústavný súd konštatuje, že poradie dokazovania a postupnosť dôkazných prostriedkov určuje v zásade všeobecný súd podľa konkrétnych okolností prípadu. Vzhľadom na charakter súdnej veci sťažovateľky, kde išlo o jej zdravotný stav, však ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu, ktorý najskôr vypočul účastníkov a svedkov, a až následne nariadil znalecké dokazovanie, bol rozumne odôvodnený a nemal priamy dopad na označené práva sťažovateľky.

13. Iste, dobu tri a pol roka konania o civilnej veci na jednom stupni súdnictva spravidla nemožno hodnotiť ako primeranú, v konkrétnych okolnostiach prípadu však

podstatný podiel na tejto dobe možno vzhľadom na už uvedené pripísať sťažovateľke. Okresný súd naopak postupoval plynule, bezprietáhovo, spis predkladal odvolaciemu súdu na rozhodovanie o procesných otázkach (oslobodenie od súdnych poplatkov, návrh na vylúčenie sudkyne) promptne, procesné návrhy účastníkov bezodkladne zasielal druhej strane, termíny pojednávania určoval v ústavne akceptovateľných lehotách.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia predmetného konania považovať postup okresného súdu v ňom za porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny ani jej práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Keďže sťažnosti vyhované nebolo, ďalšími návrhmi sťažovateľky sa ústavný súd pri svojom rozhodovaní ďalej nezaoberal (primerané finančné zadosťučinenie). Keďže sťažovateľka v konaní úspech nemala, nepripadalo do úvahy, aby jej ústavný súd priznal náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2014